

שיעורי חינוך

מראש הישיבה שליט"א

עצות פרקטיות והדרכה להורים, מלמדים, מחנכים ומחנכות

פרשת במדבר - שבועות
תשפ"ד

גליון
ס"ג

שיעורי חינוך

יום רביעי פרשת בשלח, שנת תשפ"ג

הָזָה כָּבֵד יִהְיוּ עֲשׂוֹר מְלַמְדִים אַחֲרַי, כָּבֵד לֹא יִהְיֶה לוֹ שׁוֹם קִשׁוֹר אֲתַי, הוּא כָּבֵד יִהְיֶה אַבְרָהָ, מִה כֵּן יִשְׁאַר מֵהַשָּׁנָה הַזֹּאת? הַמַּעַט שֶׁזָרַעְתִּי בְיַלְדִים, הִיָּרְאֵת שְׂמַיִם, דְּבַרְתִּי אִתְּם עַל צִיצִית, עַל לְנִשְׁק אֶת הַסְּדוֹר, עַל שַׁחֲרִית, עַל מְנַחָה, עַל עֲרֵבִית, עַל לֹא לְהוֹצִיא אֶת הָעֵינַיִם מֵהַסְּדוֹר בְּאֲמֻצֵּעַ שְׂמוֹנָה עֶשְׂרֵה, עַל נְטִילַת יָדַיִם, עַל לֹא לִגְרֹד אֶת הָרֹאשׁ, עַל לְשַׁמֵּר אֶת הָעֵינַיִם; כָּל כֶּתֶה לְפִי הָרַמָּה שְׁלֵהָ, כָּל דְּבַר שְׂאוּמָרִים לְיַלְדִים נִכְנָס בָּהֶם.

ילדים מקשיבים להכל

כְּשֶׁהַמְּלַמֵּד וְהַמּוֹרֶה מְדַבְּרִים, זֶה נִרְאֶה כְּאִלוֹ מְדַבְּרִים וּמְדַבְּרִים וְאִין אֵל מִי לְדַבֵּר, אִף אֶחָד לֹא מִקְשִׁיב, יַלְדִים מְזִיזִים אֶת הַשְּׁלַחַן הַלּוֹךְ וְחֹזֵר, אֲבָל צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהֵם כֵּן מִקְשִׁיבִים.

אֲנִי קוֹרֵא כָּל לַיְלָה עִם הַיַּלְדִים שְׁלֵי קְרִיאַת שְׁמַע [ראש הישיבה שליט"א הוסיף: יש בתים שבהורים מתחלקים בתפקידים, ז'ה התפקיד שלי' וז'ה התפקיד שלך'... בְּרוּךְ הַשֵּׁם שְׂאֻצְלִי זֶה לֹא כֶּה, יֵשׁ לָנוּ בִּיחָד תְּפִקִיד אֶחָד, אֲלֵא זֶה יוֹצֵא יוֹתֵר קַל כְּשֶׁהָאָבָא קוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע עִם הַיַּלְדִים, וְלָכֵן אֲנִי קוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע עִם הַיַּלְדִים].

כָּל אֶחָד, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁנִּשְׁאַר לוֹ מִשְׁהוֹ מֵהַקְּשִׁיִּים שְׁלוֹ, הַמְּלַמְדִים וְהַמּוֹרֹת מְחַדְרִים בְּיַלְדִים אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, הֵם מְכַנְיָסִים אוֹר לַיהוּדִים! הַמְּלַמְדִים וְהַמּוֹרֹת נוֹטְעִים אֲמוּנָה בְּיַלְדִים, יוֹשְׁבִים אִתְּם וְאוֹמְרִים לָהֶם עוֹד פְּעַם: "אוֹמֵר הַחוּמֵּשׁ הַקְּדוּשׁ", "תַּעֲשֶׂה בְּרָכָה", "תֵּן נְשִׁיקָה לְמוֹזָה", וְנוֹתְנִים לַיַּלְדִים מְלִים טוֹבוֹת: "אֲתָה יַלְד כָּל כֶּה יָקָר", וְאוֹמְרִים עוֹד פְּעַם לַיַּלְדִים: "יַלְדִים יָקָרִים, הַשֵּׁם נִמְצָא פֹה!"

בְּפִרְט הַנְּשִׁים הַיהוּדִיּוֹת, הַנְּשִׁים הַצְּדֻקְנִיּוֹת, שְׂמַתְמִסְרוֹת לְשֶׁבֶת עִם יַלְדֵי יִשְׂרָאֵל, לָהֵן זֶה לֹא קַל, הֵן הִיוּ יְכוּלוֹת לְשֶׁבֶת חֲצִי יוֹם עַל הַסִּפָּה וְלַחֲלָם, וְאַחֲרַי כֶּה לְצֵאת לַקְּנִיּוֹת, [הַגְּבָרִים חוֹשְׁבִים שֶׁקְּנִיּוֹת זֶה דְּבַר מְצִיאוֹתִי, אֲבָל הָאֲמֵת הִיא שְׁזָה לֹא דְבַר שְׁעוֹשִׂים, רַק פְּעַם בְּשָׁנָה קוֹנִים נַעַל אוֹ שְׂמֵלָה, בְּכָל שָׁאַר הַפְּעָמִים סֵתֵם מְסַתּוֹבְבִים בְּחִנּוּיּוֹת...] קַל יוֹתֵר כְּשֶׁאֲפָשֵׁר לְלַכֵּת וְלְבוֹא, וְהַנְּשִׁים הַצְּדֻקְנִיּוֹת הַנְּשִׁים הַכְּשִׁירוֹת יוֹשְׁבוֹת עִם בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל וְלוֹמְדוֹת אִתָּן.

מה יהיה בעוד עשר שנים?

תְּמִיד צְרִיךְ לַחֲשֵׁב 'מָה יִהְיֶה עִם הַיַּלְד הָזֶה בְּעוֹד עֶשְׂרֵ שָׁנִים?' לַיַּלְד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ אָנוּ מְמַשִּׁיכִים עִם הַשְּׁעוֹר שְׂמִסְרֵ רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א בְּיוֹם רְבִיעִי פְּרִשַׁת בְּשַׁלַּח ה'תשפ"ג בַּעַת שְׂמַחַת 'שְׁבַע בְּרָכוֹת' שֶׁהַתְקִימָה בְּתַלְמוּד תּוֹרָה הֵיכַל הַקְּדוֹשׁ בְּוִילְיָא מְסַבְּרֵג יַע"א, לְכַבוֹד הַמַּחְתָּנִים וְהַחֲתָן שֶׁהֵם מְצוֹת הַמוֹסְדוֹת.

עבודה שנשארת

עֲכָשׁוּ נְדַבֵּר כְּמָה דְּקוֹת לְמַלְמְדִים, וְכָל הָעוֹסְקִים עִם יַלְדֵי יִשְׂרָאֵל.

מְקַדֵּם כְּשֶׁעֲלִיתִי אֶת הַמְּדַרְגוֹת לַיְשִׁיבָה, עֲלִיתִי בִּיחָד עִם חֵבֵר שְׁלִי חֲסִיד בְּרַסְלָב; בְּדַרְךְ כָּלֵל כְּשֶׁעוֹלִים בְּמְדַרְגוֹת זֶה הוֹלֵךְ שֶׁנֶּאֱנַחִים... נַעֲנִיתִי וְאַמְרַתִּי לַחֲבֵרִי, הַחֲסִיד בְּרַסְלָב, "כָּל אֶחָד מֵתִיַּעַג, אִין בּוֹזֵה הָעוֹלָם אֲדָם שְׂאִינוּ מֵתִיַּעַג, אֲבָל אֲשֶׁרִי הָאָדָם שֶׁנִּשְׁאַר מִשְׁהוֹ מְכַל הִיַּגִּיעָה שְׁלוֹ! אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׁחוּטָף מֵהִיַּגִּיעָה דְּבָרִים טוֹבִים!"

הֵיכֵן יֵשׁ דְּבַר טוֹב יוֹתֵר מִלְּשֶׁבֶת עִם יַלְדֵי יִשְׂרָאֵל!

בְּוֹדֵאֵי שֶׁקִּשָּׂה לְשֶׁבֶת עִם יַלְדִים, כִּי הַיַּלְד הָזֶה כֵּן מִקְשִׁיב וְהַיַּלְד הָזֶה לֹא מִקְשִׁיב, הַיַּלְד הָזֶה מְנַדְּנֵד אֶת הַשְּׁלַחַן וְהַיַּלְד הָזֶה עוֹשֶׂה תַּעֲלוּלִים, עוֹבֵר יוֹם וְעוֹד יוֹם וּמְרַגְּשִׁים סְחוּטִים, דְּעוֹ לָכֵם, הִיַּגִּיעָה צְרִיכָה בְּהַכְרַח לַעֲבֹר עַל

מערכת 'שיעורי חינוך'

מברכת את כל הקוראים החשובים

א ב ר י י ל י כ נ י ז

ברוך השם שיש לי דירה יפה, [ראש הישיבה אמר: אני לא קורא לדירה הזאת 'דירה קטנה', אני קורה לה 'דירה יפה'. כמו פשוטעים לפעמים עם המשפחה לשבת ומתאכסנים בדירה קטנה, וכל הילדים ישנים בחדר אחד גדול... ומרגישים מאוד נעים. אני באמת לא יודע איך כל אלו שיש להם חדר נפרד לכל ילד, יש להם את 'דירת החלומות' שרואים בתמונות... מה הם עושים עם קריאת שמע, הם צריכים לקרא קריאת שמע בכל חדר בנפרד. לדירה שלי יש את המעלה הזאת, שאני יכול לקרא קריאת שמע עם כל הילדים בבת אחת].

למעשה, הילדים הבוגרים יותר קוראים כבר ביחד אתי, אבל הילד הקטן שלי שהוא בן שלוש מסתפל עלי כשאני קורא אתו קריאת שמע, אבל זה מועיל שהמח שלו שומע את מה שאני אומר, עוד שנה הוא כבר יתחיל להגיד אתי את המלים: **"וישננתם לבניה ודברתם בם"**, כי המלה **"בם"** הוא כבר קלט... ובמשך הזמן הוא כבר יאמר ביחד אתי את כל הקריאת שמע. זהו למוד למלמדים, אפילו שנגרעה שהילד לא מקשיב, האמת היא שהוא פן מקשיב.

דרך האמצע

בנודאי שצריכה להיות 'דרך ארץ' בפתה, צריכה להיות 'יראת שמים' בפתה, אבל הרבה פעמים כשהמלמד מספר משהו והוא רואה ילד שמניח את הראש על השלחן, או שהוא מתעמק באולר שלו ומקלף עץ מהשלחן [ראש הישיבה שליט"א אמר: אני רוצה שילמדו את הילדים שלא יקלפו שלחנות, צריכים להזהר שהילדים ישמרו על כספי הקדש], או שהוא משחק עם משהו אחר, הוא כבר חושב 'הילד הזה לא מקשיב לי, והוא מתחיל לצעק על הילד: **"נו! אתה לא שומע מה שאני מדבר אליך?"** אבל האמת היא שהילד פן מקשיב אפילו כשהראש שלו על השלחן ועם המשחקים שלו, והרבה פעמים זה עוזר לו שהוא יוכל להקשיב יותר טוב למלמד.

עכשו, אל תחשבו שאפשר להרשות הפקרות בפתה, עכשו אפשר לעשות

הכל, אפשר לטפס על הגג, כי ראש הישיבה אמר שבכל זאת הם מקשיבים; צריכים לנקט את דרך האמצע, אי אפשר לעשות מה שרוצים, ומצד שני אני יודע שכשמדברים אל ילדים הם מקשיבים.

מורה מויליאמסבורג כתבה מכתב: **"אני לא יודעת מה לעשות, יש לי ילדה בכתה שלא מקשיבה ולא מציתת" עניתי: "היא מפריעה לכם?" והיא ענתה: "לא, היא לא מפריעה, אבל פשאני אומרת לפתח ספר היא לא פותחת", עניתי: "אם היא לא מפריעה, תתעלמי מזה".**

אם ילד מפריע, פן צריכים לדאג שזה יפסק. אבל זו חכמה מיחדת לדעת 'מה נקרא להפריע', כי אפשר להגיד על כל דבר שזה מפריע לכתה, צריכים לדבר ולדבר עד שקולטים את הענין איך להיות מלמד ומורה, את זה אי אפשר ללמד ברגע אחד, אבל אני אנסה להסביר את זה במלה אחת בקצור: מלמד ומורה צריכים להרגיש בנוח בפתה, בנוח עם הילדים, אם הוא מרגיש שזה הפתה 'שלו', כבר לא צריך להיות אכפת לה כל דבר קטן שילד עושה.

אין לילד אבא ואמא

צריכים לדעת, שיש ילדים שבאים מבתים שאין שם 'שמחה'; שמחה בבית, היא 'אור' בשביל הילדים, זה החמצן שלהם, האור לנשימה, אם אבא ואמא הם שמחים יכולים הילדים לנשם, ואם אבא ואמא לא שמחים, אפשר לקנות מתנות, אפשר לקחת אותם לטיולים, אבל הילדים האלו באים לתלמוד תורה או לבית החנוכה מפנמים וחיבולים, והמלמד והמורה כבר חושבים שילד יש איזה חשבון נגדם.

יכול להיות שהגיע אליך לכתה ילד שבא מבית של אבא ולאמא אין שמחה, הם שני אנשים יבשים, כל אחד עסוק עם הענינים שלו, האבא עסוק בלעשות כסף, והאמא עסוקה עם הרופאים שלה, עם עניני הבריאות שלה.

ישנם בתים שלא אוכלים שם חלבי, כי אם אוכלים מאכלי חלב העולם יחרב... או שלא אוכלים 'לחם לבן' כי שוטפים הרי את החטה עם אקנומיקה,

ואם יאכלו את זה יפל הירח... או שלא אוכלים 'ארז לבן', [ראש הישיבה שליט"א אמר בבדיחותא: אם אני אבוא אליך לבית בתור אורח, תכין במיוחד בשבילי את הארז הלבן, שהוא לא בריא...]. כי אם אוכלים את זה השמים יפלו...

או שהאבא עסוק בלשמע 'תאוריות', היום יש אנשים שהם כבר לא עסוקים עם כסף, אלא המח עסוק בלשמע 'תאוריות', כוח הדמיון עובד מאוד חזק, אתמול אמר נשיא אמריקה בחדשות: **"שהעולם יתעורר! התחממות כדור הארץ היא סכנה יותר גדולה מפצצת האטום... והעשן של הרכבים ושקיות פלסטיק, הם סכנה לעולם!"** אתה רואה כבר איפה אוחזים, ואנשים מקשיבים לזה, וברגע שנכנסים לזה כבר אי אפשר לעסק בחנוכה הבנים, פי אתה כבר לא רואה את הבנים שלך, אתה רואה כבר רק דם, עצמות, ואני לא יודע מה...

הנשמה הרכה באה לתלמוד תורה והוא מתישב, הוא לא רוצה להיות חצפון, פשוט אין לו בית, הוא מחכה שהמלמד יגיד לו "בקר טוב", ויתן לו עוד פעם מלה טובה, וילמד אותו עוד פעם איך לשבת, וילמד אותו עוד פעם שכשהמלמד מדבר אסור לדבר.

תקיפות זה רחמנות

אתמול דברתי עם מלמד מהקריה, והוא אמר לי: **"אני לא יכול להיות תקיף, אני מרחם על הילדים"**, אמרתי לו: **"תקיפות היא לא ההפך מרחמנות! אם אתה לא יכול להיות תקיף, הילדים יכולים לעשות מה שהם רוצים, אני סוגר את הפתה! כי אני לא רוצה לתת חנוכה לילדים שאפשר לעשות מה שרוצים כשהמלמד מדבר. אם לא היית מלמד מספיק חמור - אני לא יודע מה הייתי עושה, כי הרי אין לי מישהו אחר שיותר טוב ממך, אבל אם קופצים על הראש שלך, ואפשר לעשות מה שרוצים, זה הרי הרס החנוכה, אז אני סוגר את הפתה שלך ולך הביתה!"**

שואל אותי המלמד: **"אבל איך אני יכול להיות תקיף? הלב שלי נמס בשביל הילדים!"** אמרתי לו: **"זה לא רחמנות;**

מה שאתה עושה זה 'חסר רחמנות', זה נקרא להיות רע ולפגוע בילדים."

'תקיפות' פרושה 'רחמנות'!

כי כשנלמדים ילדים שחייבים לשבת ואסור לדבר, זו רחמנות; אתה מלמד אותם לחיות. אותו דבר עם הורים, אם ילד בוכה שהוא לא רוצה ללכת לישן, ואומרים לו בתקיפות: "חייבים ללכת לישן!" - זו רחמנות, ואם נותנים לו לנצח ולהשאיר ער - זהו רע!

אבא רחמן

בני הקטן שהוא עוד לא בן שנתיים, תפס את המתז המיוחד, התרופה להציל

השבוע נגש אלי ילד בבכי וספר שהיד שלו כמעט התעקמה, כי המלמד שלו תפס אותו, דברתי עם המלמד, והוא מספר לי שהוא תפס את היד של הילד והילד רצה להשתחרר מהיד של המלמד, הוא התחיל לסובב את היים ועקם אותה בעצמו, אמרתי למלמד: הדבר הכי טוב הוא כשאפשר לחנוך עם הפה, אומרים עוד פעם: "חייבים לשבת", "אם לא יושבים אצטרך לשלח למנהל", אבל בכל אופן - לא עם הידים.

המשך השעור בעזרת השם בשבוע הבא

תקיר עם הפה

אבל צריכים לדעת מ'מה נקרא תקיפות'; זה לא נקרא לתפס יד של ילד ולתת לחיצה וצביטה... תקיפות זה נקרא לדבר עם הפה.

מכתבים בעניני חינוך

מאת ראש הישיבה שליט"א

לבני הבחור יש סמארטפון, האם התורה שלו שונה משהו?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני כמעט בטוח שלבני הבחור יש סמארטפון; לבני יש שתי חברות שהיא לומד אתם כל יום, אבל יש מחנכים שטוענים שכל זמן שהוא לא זורק את הטלפון הלמוד שלו לא שנה בלום, אני לעמיתם סובר שלפחות יחסף כמה שיותר תורה וקדושה, ברצוני לדעת מה דעת ראש הישיבה בענין?

יישר כח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פ'רשת יציא, ג' כסלו שנת תשע"ח לפ'רט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

דע לך שבדורנו ישנה צרה שנקראת "אינטרנט", זה כבר החריב הרבה מאד בתי ישראל, זה גורם שיכשלו בעברות ויאבדו את האמונה והיראת שמים רחמנא לצלן. אסור ליהודי להחזיק בבית מחשב, או כל סוג מכשיר שאפשר להתחבר בו לאינטרנט, כי בסוף הוא יאבד את הפל וכו', הוא יתגרש וישאר בלי כלום.

לבד, הם רוצים להתחיל את החיים שלהם; אלא אפלו סתם אנשים, כשהם רואים שבחור התחיל להתלבש מוזר, הוא מתנהג אחרת מכלם, הם לא מבינים מה הפשר בזה, כשהסבה פשוטה מאד - הם רוצים להיות שמחים, הם מתיסרים מבפנים, לכן הם עושים את כל הדברים האלו.

מהי כן העצה? רבנו נותן לנו עצה, עצה קלה, עצה מתוקה; רבנו אומר (שיחות הר"ן, סימן יט): "אפלו אותן האנשים הרחוקים מן הקדושה מאד, שנלכדו במצודה רעה, עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא לצלן, אף על פי כן, הכח של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום, ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום יום כף וכף, יהיה איך שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאוד."

כשרבנו אמר את זה, שאל אותו רבי נתן (תני מוה"ר"ן, סימן תקעג): "האם התורה יכולה לעזור גם לאלו שנפלו בעברה של פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן?" ענה רבנו ואמר: "וכי אתה יודע גדל מעלת התורה הקדושה? תורה גבוהה מהכל; אפלו אדם שפגם בפגם

הסמ"ך מ"ם מצא לעצמו דרך קלה איך להכשיל את בני ישראל, בחורים ובנות, בקלות; במקום לעבד קשה יומם ולילה למשך אותם למקומות לא טובים, יש לו היום דרך קלה, הבחור קונה לעצמו סמארטפון או טאבלט וכדומה לזה, והוא כבר לא צריך ללכת לשום מקום. הוא יושב ומתחבא, וצופה בכל התועבות שיש בעולם רחמנא לצלן. בהתחלה זה נראה מאוד טוב, זה נוצץ ומחייך אל הבחור, אבל כאשר נוגסים לתוך זה, מסתכלים בכל העברות, אזי הבחור נהיה מאד שבור ומדוכדך, הוא ינסה לעשות כל דבר שבעולם רק כדי לשמח את עצמו, אבל שום דבר לא יכול לשמח בחזרה וכו' כאשר כבר פגמו בפגם הברית רחמנא לצלן.

הסבה שהרבה מאד בחורים נסחפים לסמים היא, כי החיים נמאסו עליהם, הם מרגישים טעם מיתה, אפלו שמבחוץ נראה כאלו שלא חסר להם כלום, אבל בתוך תוכם הם מיאשים מאד, זה גורם להם לרוץ לסמים, עד שהם נהיים חולים מזה לגמרי השם ישמרנו.

אף אחד לא מביין את הצער שבחורים עוברים, ההורים בודאי לא מבינים את הצער של בחורים ובנות, עד כמה הם רוצים להתחתן, הם לא רוצים להיות

הברית הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, אם הוא ילמד כל יום 'כף וכף' תורה, תהיה לו קביעות ללמוד 'כף וכף', הוא יהיה יהודי כשר! " רואים מזה שהתורה יכולה לעזור לכל אחד, ולהחזיר את כל אחד להשם יתברך.

... (ספר עצתו אמונה חלק ב, מכתב קיט)

האם ילדים צריכים להיות ערים כליל חג השבועות?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א, אני ילד בן תשע וחצי, אני גר ביבנאל, וברוך השם זכיתי לראות את ראש הישיבה במירון בתפלת ערבית. ברוך השם זכיתי לסיים את כל המשניות, ששה סדרי משנה, ועכשיו אני לומד גמרא על סדר הש"ס, אני אוהב במסכת מגילה י"ב. אני מבקש מהשם יתברך שנוכה להיות על ראש השנה באומן, ואני הולך בכל יום ששי עם אבא שלי להפצה. אני מאד אוהב לקרא את הספורים בעצתו אמונה.

בשנה שעברה בחג השבועות הייתי ער כל הלילה, ואני רוצה לשאול האם לילד בגילי טוב להיות ער כל הלילה של חג השבועות.

י"שר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פּרשת במדבר, כ"ז איר, שנת ה'תשפ"א לכבוד ... גרו יאיר, יבנאל קבלתי את מכתבך.

לכבוד ... גרו יאיר. קבלתי את מכתבך.

תודה להשם יתברך שיש לך את הזכות להיות מלמד לתינוקות של בית רבן; אין דבר גדול יותר מלהיות מלמד לתינוקות של בית רבן, מי שלומד עם הילדים הטוהרים את התורה הקדושה. כל העולם עומד בזכות התורה של תינוקות של בית רבן.

עכשו כשאנחנו עומדים לפני חג שבועות הקדוש - זמן מתן תורתנו המלמדים הם המכתמים הכי גדולים. חכמינו זכונם לברכה אומרים (שיר השירים רבה א, ד) כשהקדוש ברוך הוא נתן את התורה לעם ישראל הוא בקש מהם: "הביאו לי ערבים טובים שתשמרוה", היהודים נסו להביא הרבה ערבים, אבל הקדוש ברוך הוא ענה על כלם: "ערכך צריך ערב", עד שהיהודים אמרו: "בנינו עורבים אותנו, אמר הקדוש ברוך הוא, הא ודאי ערבים טובים, על ידיהם אתגנה לכם", בזכות זה שלומדים תורה עם הילדים אני נותן לכם את התורה, כמו שכתוב (תהלים ח, ג): "מפי עוללים וינקים יסדת עז", רואים מכאן את המעלה להיות מלמד, ללמד עם הילדים את התורה הקדושה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת אמור, שנת תשע"ט)

אשריך ואשרי חלקך שאמה לומד בהתמדה את התורה הקדושה, זכית לסיים ששה סדרי משנה בגיל תשע; יש אנשים בני תשעים שעדיין לא זכו ללמוד ולסיים אפילו פעם אחת בחיים שלקהם ששה סדרי משנה, וכעת אתה לומד גמרא, אתה לומד ש"ס כסדרן כפי שרבינו צוה.

לגבי האם להיות ער כליל חג השבועות, אתה רוצה לדעת האם כדאי שילד בן תשע ישאר ער; בודאי שטוב להיות ערים כלילה בזה קדוש, רבי נתן אומר (ליקוטי הלכות משא ומתן, הלכה ד) אם ערים כליל שבועות זוכים כל השנה להרגיש את הקדוש ברוך הוא; תבקש מאביך שיספר לך את הספור הנפלא שהשל"ה הקדוש ספר, מה שקרה בזמן של הבית יוסף הקדוש כשהם היו ערים כלילה, איך הגיע אליהם מלאך מן השמים וגילה להם מה שקורה בשמים, איזה רעש, מאלו שלומדים כלילה את תיקון ליל שבועות.

אם אומרים את התקון בתמימות עם שמחה יכולים גם בנימינו לזכות למדרגות הגדולות.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת במדבר, שנת תשפ"א)

אין דבר יותר גדול מלהיות מלמד בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פּרשת אמר, י"ב איר, שנת תשע"ט לפרט קטן

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיוזק (פרויקט) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169 ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090 חיוזק יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיוזק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך 212-444-9191 / 845-351-0910 ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080 בעלגיע 11552354370 / ארגענטינע 3235003461